
Előfizetési ár:
Egy évre 12 kor.
Fél évre 6 kor.
Negyed évre 3 kor
Egyes szám 24 fil

HONTI LAPOK

Nyilttér sora 40 fil
Hivatalos
és magánhirdetések
árszabás szerint.
Többszöri hirdetés-
nél árengedmény.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
— I P O L Y S Á G O N . —

Felölös szerkesztő:
H A L Á S Z F E R E N C .

Megjelen
szombaton reggel.

PÜNKÖSD.

Irta *Porubszky Géza dr.*

Ipolyság, május 24.

Aki ismeri az életet, az tudja, hogy kevés a lelkekben az erő és az öröm. Tele van a világ gyöngye lelekkel, panaszkodókkal, kishitűekkel, gerinctelenekkel, a jó megtevésében lanyhakkal. Megriad az ember lelke, mikor arra gondol, hogy mily nehéz a lelkeket megmozdítani és lendületbe hozni.

A másik baja az embereknek, hogy nemcsak gyöngye lelkük, de nem is tudnak örülni. Vagy ha van is örömük, az az öröm nem igazi öröm. Az étel, ital örömei, a gazdagság a hatalom és a rang örömei csak álörömök. hazug lárvái az igazi örömöknek. Az örömök útján tántaluszki kinok járnak. Az öröm virágai kezünkben fonnynak el és mikor a vágyak zenitjéhez érünk, akkor hullanak ki szemünkből a legkeserűbb könnyek.

Azért kellene a mi lelkeinknek pünkösdi napok, kell nekünk pünkösdi lélek, amely erőről és örömről beszél. Kell nekünk a Szentlélek tüze, mely pezsgésbe hozza erőnköt és a piros

pünkösdi örömöt hozza lelkünkbe. Az apostolokkal együtt mi is szomjuhozunk a pünkösdi lángnyelveket, mi is erősek akarunk lenni és örvendezők a Szentlélek lendítő erejében.

Akiben nincs erő, az meghal. A test dinamikája csak addig bír járni, mozogni, dolgozni, míg van neki ereje. Sok erőfeszítés kell a munkához, a kenyér megkereséséhez, de hasonlíthatatlanul több erő kell a jónak a gyakorlásához. Aki jót akar tenni, akár etikai, akár morális értelemben, annak erőre, lelki erőre van szüksége. Lelki erő nélkül nincs hazafiság, se vallásosság. Lelki erő nélkül a hazafiság az önérdek rabbilincset hordja, a vallásosság meg a merő formalizmus köntösében jár. Lelki erő nélkül nincs Marathon és nincs Golgotha. Nélküle a trófeumok börtönörök lesznek, az aureolák rongycafrangok. Lelki erő nélkül nincs türelem, nincs szeretet, nincs megbocsátás; lelki erő nélkül megver a vétünk, az egoizmus lenyirja önzetlenségünk szárnyait és a léleknek a test fölött való hegemoniája összeroppan.

De hát honnan vegyük ezt a fölényes lelki erőt? Honnan, ha nem az erő forrásából! A nap a fizikai ener-

giák ősforrása, a pünkösdi szentlélek a lelki energiák forrása. Innen kell lelkünkbe áramtöltést és erőfeszültséget hozni. A Szentlélek az a Numát tanító Egéria, akinek erejével lelkünk cserépedénye ezüstté, kőkorsója vert-aranyu billikommá változik. És ez a Szentlélek maga kínálkozik fel nekünk, hogy erőt adjon. Az ő erejével indulnak meg a galileai halászok a világ legyőzésére. Nem Tiberius császár protokcióját várják, hanem a Szentlélekét. Nem a hatalmasok erejére támaszkodnak, hanem a lélek tüzes erejére.

A lelki erő hiányán kívül a másik betegsége az életnek az öröm, a tiszta öröm hiánya. Egy-pár éve százezer példányban röpitett Keppler Vilmos a világba egy könyvet ily címmel: „Mehr Freude“ — több örömet! Érezte ez az író, hogy a mai kor szomjas az örömökre, hogy a mai kor azért beteg, mert nincsenek örömei, mert lelkeire borult az unalom és a fáradtság letargiája. A milliomos Rotschild családban a közel multban lett öngyilkos egyik 19 éves fiatalember. Miért? Mert a világ örömeit kiélte és tovább nem tudott örülni. Szomorú tragédia ez, mikor ép a milliók ássák

Alkibiádész.

*Ismerted őt? Az ifjuság virága
Győzelmi éket font a homlokára.*

*Ismerted őt? Villám lakott szemében.
És kacagott a hűségén, erényen.*

*Ismerted őt? Hős volt, vitéz és bátor
És részeg lett az asszonyok csókjától.*

*S mikor hitet és hazát meglagadna
Harsan előtte győzelmi hozsanna.*

*S ki őt kívánta, megkövezni vágyva:
Örjögve hullt elé az ut porába.*

*És hullt feléje diadal, csók, élet,
S fölavatták a szépség istenének.*

*Vigyázz leány, ne bizzál gyanutalan,
Lelke ma is itt jár köztünk untalan.*

*S midőn szived már a rabja lett neki:
Vakságotat kacagva hogy neveti.*

*És mit neki a sok eltiport virág
Szeretni ő egyet tud csak: önmagát.*

Halassy Valéria

A falusi ember Pesten.

Irta *Gálosi Soma.*

Jól esik néha napján belevegyülni a fővárosi élet forgatagába. Minden vidéki ember vágya a fényes metropolisban tölteni időnként egy-két napot, hogy azután — egy sereg családossal gazdagabban kerüljön haza szűkebb pátriájába. Mindnyájan rajongunk Budapestért, de minden látogatásunk után egy nagy adag lehangoltság vesz rajtunk erőt. Megbámoljuk újból és újból a palotatorokat, a fényárban uszó utcákat, a fényes közintézményeket, de leverő az a sok modortalanság, eselen hencégés mit ott velünk éreztetnek. Szóval és őszintén megvallva még nem „szolid” ez a szép Budapest.

Pedig Budapest az ő fényét, az ő valódi gazdagságát legnagyobb részt a vidéknek köszönheti. Mi hordjuk oda garasainkat és mégis bennünket néz fél válról a budapesti „benszülött”, ki szintén csak „jámor vidéki” volt pár év előtt.

Azaz, hogy talán csak mi képzeljük, hogy a budapesti ember velünk szemben nem tartja be azokat a formákat, melyek intelligens emberekkel való érintkezésben megkívánunk. De vigaszunkra szolgálhat — ha evvel segítve van rajtunk, — hogy egymás között se más az érintkezés. Csak, hogy ők már jobban megszokták egymást.

Egy pár kis jelenet egy napi pesti csatangolásra talán jobban rávilágít a dologra, mint hasábnyi fejtegetés.

Persze nekünk vidéki atyafiaknak a reggel a góztüredőben kezdődik. Régi hűséggel ke-

resed fel a Rácfürdőt, melynek látogatottsága azonban jóval megcsappant mióta a pesti oldalon is akadt hatalmas versenytársa.

Már ott kapsz kóstolót a pesti szolgaszemélyzet komiszkodásából. A hidegvizes csarnokból lépsz be dideregve egy szobába, hol a fürdő szolga tepedőbe burkol. Nedves már a szőnyeg az ajtónál hol megállasz és önkénytelen egy fél lépést oldalra lépsz, hol egy szárazabb részt fedeztél fel. A szolga észreveszi a merényletet, abba hagyja már megkezdett ledörgölésedet és visszakoztat a nedves szőnyegre. Szóval is biztat, hogy: tessék oda lépni és miután a kellemetlen nedvesség érzete ellen tiltakozó arcmozdulatot teszel, „gyengéd” erőszakkal visszaszorít. Hogy karmaiból mielőbb szabadulj, bele törődöl a hatalmi tultengés kellemetlen kinövésébe.

Borralalóért nyíló tenyerek sorfala között érsz ki, az előcsarnokba, hol örvendetesen konstatálod, hogy egyszerű földmives emberek a vidékről is sűrűn járnak be a fürdőbe. Negyven fillérért kaphat már kádfürdőt a falusi atyafi. A mi bizony derék dolog s érte elnézi az ember, hogy lusta szolgálkat tart az igazgatóság, kik hogy ne kelljen a másik darab szőnyeget is megszáritásra felszedni, kellemetlenkednek a vendégeknek.

Fürdő után jól esik egy kis reggeli, gondolod vidéki eszeddel és hallván a budai kis korcsmák jó főztjének borának hírét, átlépsz a szomszédba egy borjupörköltre. De az ajtón belépve már elment az étvágyad. Szellőzetlen, áporodott ételszagu, piszkos padlója, pecsétes „fehér” terítékű az „étterem” könnyebben felsőhajtasz, mikor a borostás,

meg az örömtelen életnek a sirját! De ez is csak tanuságtétel mellett, hogy az örömet nem lehet mérni se borral, se pezsgővel, se földdel, se pénzzel, se csókkal. Ezek az örömek csak színes szappanbuborékok, csalóka szívárványok, mámoros percek tüzet-szóró rakétái. Az örömek termőföldje nem a borgőz, nem az aranyak csengése, nem a karok ölelése, hanem a tiszta lélek. Rózsák nem nyílnak se a kövezeten, se a sáros mocsarakban. A tiszta örömek rózsái se nyílnak az eldurvult lelkekben, se a piszkos szivekben. Az öröm rózsái csak a tiszta lelkekben nyílnak.

De hát ki ülteti lelkünkbe az örömek rózsáit, ki lelkünk virágának és tiszta örömeinek a kertésze?

Ki más, mint a piros pünkösdi Szentlélek Istene. Az apostolok szívébe is ő ültette el az életkedv és az öröm magját. Mikor Péter apostol pünkösdkor Jeruzsálem utcáin predikál, Kaifás kezében készen áll már számára a rablánc. De mit törődik vele az az apostol, akinek a lelkét tele öntötte a Szentlélek mámoros örömmel? Tudja Péter, hogy ő nem indul vakon a világba, mert szívében az öröm Lelke és hogy vár reá az örök örömek hona.

Világnézetet teremtő és alakító erő és örömet keresünk a pünkösdi Léleknél. Ránk fér, hogy duzzadjunk a lelki erőktől és feszüljön a szívünk a tiszta örömeiktől. Az egyéni és a nemzeti jólét és boldogság kiált acélos, törhetetlen lelki erőért és igaz örömekért. Merítsünk hát minél dusabban a Szentlélekből: az erő és az öröm forrásából! Tűzzük szívünk fölé a piros pünkösdi rózsát, mint a lelki erő és a tiszta öröm szimbólumát.

Händel Vilmos főespere sjubileuma.

Irta Krupec István.

Az isteni kegyelem nagy adománya az, ha valaki nyilvános közpályán s hozzá még egy helyben, szakadatlan munkában eltöltött 50 esztendő.

Ilyen égi adományban részesült Händel Vilmos. Megjutalmazta őt az Isten, mint az ő fiának: a Jézus Krisztusnak 50 év próbáját megállott hű szolgáját. Megjutalmazta azzal, hogy mindig többet bizott reá, s megjutalmazta azzal is, hogy jó egészségben engedte néki megérni a nagy napot. A jelességben pedig kimagasló papnak hálás egyháza Selmecebányán máj. hó 19-ikén párját ritkító, megható és fényes örömmünnepet rendezett.

Az ünnep főbb mozzanatai a következők voltak. A nagyhonti nagy számban megjelent s Lutheröltönyben felvonult papság és a többi kiküldöttek, nemkülönbben a helybeli egyház és Selmecebánya város képviselőinek megjelenésével az ev. lyceum nagy termében megkezdődött Zsámbor Pál imájával bevezetve d. e. 10 órakor az ünnepély. Hamrák Béla vallástanár mint az egyház szóoka méltatta a nap jelentőségét, utána az ev. lyceum nevében szólott Király Ernő igazgató; a dunáninnyi ev. egyházi kerület üdvözlését átadta Raab Károly körmecebányai esperes; a nagyhonti ev. egyházmegye hő ragaszkodását tolmácsolta Ivánka István esp. felügyelő, a papság testvéri szeretetét ecsetelte Krupec István alesperes; a prot. theologiák, az országos ev. tanáregyesület és az ev. egyház egyetem üdvözlőváltatát átadta Masznyik Endre dr. pozsonyi theol. ak. igazgató; Bándy Endre kerül. gyámint. elnök, lévai lelkész pedig a gyámintőzet koszoruját, Nagy Jenő nagybörzsönyi ev. tanítóelnök a honti ev. tanítószolg. tiszteletének lombjait, és Bernehardné a nőegylet tiszteletének virágcsokrákat nyújtotta át a jubi-

lánsnak. A hálás nőegylet, melynek elnöke Händel Vilmosné, hervadhatatlan érdemekkel, megfestette a jubiláns képét is, melyről az ünnepélyen hullt le a lepel. Óh, de a képnél más, mert magának az ünnepeltnek élő képe s alakja, különösen, midőn az óvációk végeztével megszólalt s beszélt szívből szívekhez. Örömeiben sirt, még az a szép kehely is, mely ott díszlett az asztalon, mint az áldozatkész egyháznak emlékjándéka. De sőt megrezgett az a pergamen is, melyet az eddig történetek végével s ragyogó tetőzésül Horváth polgármester kézbesített a város nemes harcosának szép beszéd kíséretében. A díszesen megrajzolt pergamenen tudtul adatik mindenkinek, hogy Händel Vilmos Selmecebánya diszpolgárává választott.

A Farbaky István min. tanácsos s egyh. felügyelő által kitünő rendben vezetett közgyűlés tagjai megnövekedve nagy sokasággal még, az Isten házába vonultak, a hol Zsámbor Pál selmeceb. ev. második lelkész imádkozott, a nagy közönség énekelt, Kosáry dr. s Klein orgonáltak, vegyeskar zengedezett s Krupec István alesperes prédikált a lelkészi hivatal méltóságáról és terheiről. Az áldást megadta maga a főesperes, előzetesen meghatóan röviden megbeszélvén

Az örömmünnepet befejezte ezek után a városi Vigadóban rendezett közgyűlés, a melyen 300-an vettek részt, s itt is még folytatódott táviratok özönében az üdvözlések és megeredtek felejthetetlenül szellemes és emlékezetes toasztok, a melyekben valóságos remekeltek az ünnepeltet kívül Farbaky, s Jezsovics (az örök ifju triasz), azután Ivánka István, Czobor László, Masznyik Endre dr., Vitális István dr., Sobó Jenő, Király Ernő a r. kath. plébános, Nagy Jenő, Duka, Ungár dr. izr. hitk. elnök s előzetesen még Beniczky Árpád orsz. gyűl. képviselő, ki a nógrádi és Bakay Péter esperes, a ki a zólyomi

gallér és nyakkendőben szűkölködő pincér biztat, hogy pár perc múlva lesz csak kész a pörkölt. Avval a szósszal, hogy addig átugrasz a trafikba szivart venni, — szerencsésen kiszabadulsz a „bajzliból”. A budai kiskorcsmák jó hírnevét pedig bele sorozod a mesék országába.

Propelleren himbálódzunk át a pesti oldalra és ott egy kellemes újítás fogad. Azt a fél bilétát, mit a matroz szutykos keze nálad hagyott, már nem követeli a pesti oldalon levő kollegája, mint még nem régtette. Hiába a sajtó nagy hatalom! Mennyi nyomdafestékbe került, míg ezt a „víványt” elérni lehetett. Csakhogy sikerült!

A városház utcán, a főváros székháza előtt visz el utunk. A kapu előtt zárt auto áll, vezetője hirtelen rápattan, a portás siet kinyitni az ajtót és beleül egy úriember. Ráismerünk arcképeiről: Barczy István polgármesternek kell lennie annak, ki már el is robogott. Egy pillanatra láttuk arckifejezését, már olyan volt reggel, mint a szorgalmas tisztviselő a napi munka után, fáradt és ideges. Ki tudja mit végzett már hivatalában, melynek szobái ilyenkor talán még konganak az ürességtől, de az első tisztviselő alárendeltjeit már megelőzte. Nem lehet valami mulatságos dolog még ennek a város fejének se lenni.

Biztosság kedvéért megkérdezzük a portást, hogy a polgármester ur volt-e? Igen! a felelet. De jó Istenem! hogy tudja ezt az egy szót a portás kiejteni. Azaz nem kiejteni, hanem a foga között sziszegni, oly göggel és rátartósággal amilyenre csak — egy szolgáló képes. Sajnáljuk, hogy nem a polgármestert

magát kérdezhettük meg... mennyivel kellemesebb benyomással léptünk volna tovább.

Csábító reklámok hívnak egy Andrassy-uti nagyáruházba és elszontyolodva lépsz ki onnan magyarom. Ne beszéljünk bevásárlásról áruról mert nem ez a kérdés, hanem a kiszolgálás. Nem tudom hány száz leány van ott alkalmazva, de ha egy asztalhoz lépsz valamit venni, akkor tapasztalnod kell, hogy éppen annak a kisasszonynak van a szomszéd vagy áttelenes társnőjével valami fontos beszélni valója.

„Rózsá maga piros szallagot tesz a kalapjára?” — „No és mit mondott Fischer miért nem jött el?” — Nem jöhettem este, mert egy aljamat kellett meghosszabitanom”. Ilyen és hasonló érdekes kijelentések röpködnek rajtad keresztül. Ott hagyod az áruasztalt, hogy egy magányosabb kisasszonynál vásárolj, de oly arckifejezéssel találkozol, hogy hirtelen eszedbe jut, — ez a hölgy nem lehet más, mint egy országából kiüldözött királykisasszony. Hagyjuk, ne háborgassuk ő fenségét avval a kérdéssel, hogy nekünk kravátlitkat mutogasson! Elhagyod a fényes csarnokot, hol a tulajdonos üzleti forgalmának emelésére a modern technika minden vívmányát megvalósította. Kár azonban, hogy nem korlátozza a régi perpetuum mobilet csinos kisasszonyok fáradhatatlanul csacsogó szájacskáit. Pedig ez nagyon bántja a vásárló publikumot.

A király utcában egy kis elgázolás látványosságáról gondoskodik a fővárosi utca. Ez az egy dolog mit itt beléptidij nélkül meg lehet nézni. A Rombach utcából jön egy idősebb úriember, biciklijén keresztezi

utját egy angol egyenruhába bujtatott csibész, ki a messenger boy nevét nyerte díj- és illeték mentesen gazdjától. Biztosan a délutáni löverseny esélyein ábrándozhatott el mert egyszerre csak azt látjuk, hogy a boy bukácsol, de az öreg ur hentereg a poros utcán, fájdalmasan jajgat és homlokáról megered a vér. Már megálltak az emberek köröttük, egész gyűrű képződik, mikor odaérünk és — még senkinek se jutott eszébe, hogy az öreg urat felsegítse. Végre akad valaki, ki észbe kap és átvezeti a szomszédos Török patikába. Persze már népcsődület támadt, a boy biciklijét már hárman fogják, miután az első pillanatban szökési szándékot mutatott. „Nem csöngettél!” „De csöngetttem!” „Hol a rendőr!” kiáltások hallatszanak. Sietve távozzunk. Akad itt tanu akár száz is, de segítő egy is nehezen!

Egy kirakatban rejtélyesnek látszó nyomtatott hirdetés ékeskedik. Rejtélyes pedig azért, mert szövege nem vág össze a kirakat tartalmával: papír- és könyv felével. Hangzik pedig e képen:

Itt minden puska kapható.

De egy pillanat alatt tisztában vagy vele, hogy itt nem öldöklő löfegyverek tömegéről, hanem segítő eszközökről van szó. Nem az olasz-török háboru résztvevői, hanem magol diákok részere van puska. Ennek hívtuk és hívják a tanároktól üldözött fordításokat, melyek arra szolgálnak, hogy a latin és görög klasszikusok műveiből reánk nehezedt tanulási terheket titkosan megkönnyítsék. Persze nekünk is volt puskánk. De milyen

ev. egyházmegye üdvkívánatait is kifejezték; a család köszönetét pedig tolmácsolta Ifj. Händel Vilmos debreceni jogtanár.
A nap immár a történelemé.

TOLLJEGYZETEK

(A cukorkanapról.)

Az élet tele van szomorúságokkal. Régi és közönséges igazság, amit mindenki tud, mert látja, mert érzi. Az élet csupa biztatás, ígéret. Az ember bizik és vár, néha jön egy-egy tiszavirág életű öröm perc, a többi csak szomorú visszaemlékezés és soha nem teljesülő vágyakozás. Mert úgy látszik az életben csak a baj, a rossz, a természetes, a magától értetődő, az emberi, a többi a véletlen, a szerencse műve — hiszen az életet túrni kell, s csak aki így fogja fel, az lehet többé kevésbé megelégedett. Nincs rossz, keserű, fájó, amit az élet ne mutatna, néha-néha ne éreztetne — s mégis szép, gyönyörű az élet. Mert tele van jóval, örömmel, gyönyörűséggel is, csak meg kell látni, csak el kell élni. De ezt kevesen tudják, kevesen tehetik. A többi csak bizik, remél és vár, a míg tud — aztán megadja magát a sorsának s az élete, az arca, csupa szenvedés, csupa szomorúság. Nincs természetesebb s mégis nincs bátorítóbb valami, mint egy beteg szomorú ember. Akinek arcán látni a csalódását, a kétségbeesett végső kapaszkodását a remény puha könnyen szakadó szállaiba, akinek testében látni a férgét, amint eszi, pusztítja, a férgét, amely előbb vagy utóbb de biztosan és mindenkit megőröl. Nincs szomorubb mint egy beteg ember látása; ilyenkor hiába vagyok tele vággyal tüzzel, örömmel hiába érzem az arcomon a májusi napsugarak meleget — elvesztettem a kedvem s erőt vesz rajtam a szomorúság. Mindjárt eszembe jut, hogy én is ember vagyok, most még mosolygó, de gyenge küzdő, törékeny s kitudja pár pillanat múlva nem-e a legbetegb, a legnyomorultabb. Amás szomorúságában, a más bajában, megérezem a magamét is, a mások könnyeiből, jajjaiból kiérezem a saját keserűségemet, hiszen olyan egyformák vagyunk. olyan egyformán bus a végünk. Fogjunk össze, támogassuk, segítsük, vigasztaljuk egymást, erre van mindnyájunknak szüksége. Egyformán emberek vagyunk mindannyian s ki tudja az esti csillagfénynél lehunyt szemünk fogja-e még látni a reggeli napsugár mosolygását?!

* * *

suttymban, pirulva léptünk be a könyvkereskedésbe, mikor beszereztük. Má már nyíltan szabad hirdetni. Talán már a tanár urak se kobozzák el éjjeli ügyészek módjára. Ugy látszik e téren is végre meg van a saját szabadság.

A feliratról eszembe jut az a sok furcsa nagyzó és magyartalan cégtábla mikkor lépten-nyomon találkozunk. „Londoni nagyáruház”-nak nevezi magát egy kis bolt, aminő nálunk egy tucat is akad. Ő felségeikről, az izléstelenség országának uralkodóiról: a harisnya-, cipő-, nyakkendő-, cukorkakirályról ne is beszéljünk. De a helyett, hogy „arany- és ezüst ékszer műterem”, mennyivel magyarosabb és mennyivel bizalomgerjesztőbb volna: *Kovács Péter ötvös!*

Napirenden van most a sajtóban a villamos mizériák kérdése. Két apró megfigyelés igazolja, hogy a közlekedési vállalatok igazgatói hiába akarják a közönséget kioktatni a magatartásra, mikor személyzetüket olyan elemekből szedik kikben a lelkiismeretesség és kötelességérzet sok esetben csak piszlákol. Az új állatoknak egyik hátsó csendes utcába eső része mellett haladunk. A sinpár alig egy méternyire esik a kerítéstől, melynek vaskorlátján kényelmes betekintés esik mivelhogy a belépés csak másnapról kezdődik. Egyszerre csak elsuhan mellettünk egy ilyen gyilkos kocsi, zajtalanul, csengetés nélkül. Pedig a pálya nyílt, egyenes volt és a kocsi vezető a helyett, hogy egyet ütne a csengetyűre, megkísérli, hogy nem-e lehetne úgy is a „pasas” mellett elszurranni. Hogy a gyalogos éppen e pillanatban léphet le a keskeny járdáról, avval ő nem törődik. Libabőrös háttal nézünk a száguldó halál után, mely a véletlenül fogva megkegyelmezett. Hogy azután meggondoljuk magunkat;

Ujra ismétlem az élet csupa szomorúság, ami az első pillanatban nem látszik annak, abban is nagyon sok a fájó, a szomorú. Nézzünk csak egy kicsit vissza, csak az utolsó napokra. Előbb meghal egy ember, aki dolgozott, átfáradta az életét, akiért kár volt, de aki élt, annyit igaz beületességben, amennyit élni lehet s itt, ebben van a vigasztalás. Azután meghal egy másik ember, aki fiatal ember volt és szerette az életet, nagyon szerette minden keserűségével, rosszaságával, s hiába szerette szegény. Májusban halt meg, amikor legédesebb az élet s a legillatosabbak a virágok, melyekkel a koporsóját rakták tele, kékek, fehérek, pirosak mind mosolygók mind puhák, illatosak, csak ő nem látta, ő nem érezte őket, ő, akinek letépték, koszoruba kötötték. Én nem tudom, nem akarom elképzelni, mi az — meghalni fiatalon, de valami iszonyu lehet itthagyni mindent és mindenkit, ami szép, jó, ami édes, amit szeretünk ami átmelegít, megremeget. Akkor halt meg, amikor legaranyosabbak a napsugarak, legillatosabbak a tarka színes virágok, pedig hogy szerette őket, akkor halt meg, amikor legjobb élni — hol itt a vigasztalás?

Azután pár nap múlva a cukorka nap szemre talán színes, de valójában csendes délután. Hiszen azoknak rendezték, akik már fiatalon is érzik a férgét, mely testüket örli, s minden szív, hang, mosoly, bántja őket, mert a saját nyomorúságukat juttatja eszükbé. A cukorkanap egy nagyon emberes és szomorú délután, amikor pár ember, aki megőrül, s csak egy-két keserű percében gondol a rosszra, megemlékezik azokról akik nemcsak emberek, nemcsak szegények, de betegek is. Vagy mennyivel kevésbé emberi és szép az ilyen délután, mint az a nap, amelyen szagos, színes virágokkal és csillogó gyertyákkal rakjuk tele megemlékezésül a sírokat.

* * *

Mégis vannak olyanok, akiknek nem tetszik, hogy segítjük azt, a ki elsősorban r szorul a segítségre. Már irtam, hogy a szenvedő, a beteg ember látása fáj, az lenne a legideálisabb állapot, ha mindenki aki ember voltán kívül külön más bajokkal is megvan gyengítve, gyógyítható, ápolható, vigasztalható lenne, hogy néha mégis megnyugodjék, s törődnie érezze az életét. Ez egyelőre kivihetetlen. Legalább azokról kell tehát gondoskodni, a kiknek legjobban fáj az élet. Én ezért nagyon emberes intézkedéseknek tartom az országos szanatóriumokat és menhelyeket s nemcsak emberes dolognak de kötelességemnek is az ilyen célra való adakozást. Nemcsak az állam, a társadalom érdeke, de

hogy jobb, ha mi gázolunk, mintha bennünket gázolnak, felülünk egy ilyen alkalmatosságra. Az egyik állomáson felszáll két hölgy, a kocsiiban már csak ez egyiknek jut hely. A másik, bájos fiatal urhölgy kint marad a perronon, betekintve az ajtón: nincse számára hely. Persze senki sem mozdul az „urak” közül s így a jámbor falusinak jut egy néma, kedves fejbőlöntés az átengedett ülőhelyért. Időközben azonban a kalauz már jegyet kínál a hölgynek, ki mikor felelni készül, észreveszi, hogy neki csináltak helyet és beül a kocsiába. Ebben a pillanatban egész studium volt a kalauz arca és egy fél kézmozdulata. Azt fejezte ki némán, rövidesen: — kérdezem ezt az ostoba libát, hova akar menni? Éppen válaszolni készült, de aztán itt hagy a faképnél. Most mehettek utána a kocsiába! Ez van talán két lépés is. Hát, hogy jutok én hozzá? Hiszen úgy sem ad borralalót.

Még sok megénekelni való volna ennek a drága, szép Budapestnek sok apró hibáiról, melyek egy okból számíthatnak elnézésünkre. Azért mert fiatal, kiforratlan. Egy másik nagy ok, mely bocsánatunkat kikényszeríti: a sok gyönyörű asszony és leány, kikben minden lépésre gyönyörködhetünk. Ebben azután világrekordot ér el a főváros.

Hanem zengtek már ezt a nótát az enyémnél hivatottabb lantok. Gyönyörködünk tehát látásunkban, hanem könnyen vigasztalódunk, mert hát otthon az lpolypartján is sok szép virág nyílik. A mit azonban egy bucsu sóhajjal irigylünk, az: a színház. Egyebekben szívesen dőcögünk haza a vicinálison és mikor meglátjuk az első erogén gázlámpa fényét boldogan mormogjuk: mindenütt rossz, de legjobb itthon.

az én egyéni külön érdekem is. hogy minél kevesebb legyen körülöttem a beteg, a megtépett ember, s minél kevesebbet juttassa eszembe a saját embervoimat, a gyengeségemet, s a mindnyájunk szomorú, bus elmulását.

Nagyon neveltséges az az állítás is, amit pedig a cukorka nap előtt és után nagyon sokat lehetett hallani, hogy az ilyen gyűjtésnél a gyűjtést rendezők egyéni hiúsága is közbe játszik. És ha igen nem-e sokkal elfogadhatóbb az ilyen hiúság, amiből igazán nem tudom belátni végeredményben micsoda egyéni különös haszna, vagy érdeke van az illetőnek, mint egyéb nagyon is általános, de éppen nem elfogajható és már jogos hiúságot, amit mindenütt, itt még talán jobban, mint más helyen látni, tessék csak kissé körülnézni, s amelyet pedig még sem szólnak meg, oh nem, sőt megmosolyogják megsüvegelik. Igaz hogy ebből talán jut egy kis haszon, azzal pedig csak a szegény, beteg nyomorult ember társamon segíték.

* * *

Megárót a cukorka napról nem akarok szigorú kritikát írni. Tudnék, sok mindent kifogásolni, de első sorban a célt, a szándékot nézem, ez pedig sok mindent ment és magyaráz. Úgy tudom az eredmény kielégítő volt s ez elég ahhoz, hogy azt írjam sikerült. Én az egészet a fenti szempontokból nézem és itélem meg, tehát nem írhatok róla úgy, mint például valami mulatságról. Röviden pár szóval mégis szükségesnek látok egyet-mást megírni.

Mindenekelőtt szeretnék a cukorka napot rendező asszonyok közül egyet-kettőt névszerint kiírni, az őket megillető dicsérettel, elismeréssel írni róluk, de nem teszem, nehogy az előbb említett neveltséges állításoknak ezzei is némi tápot adjak. Annyit írhatok, hogy az árak olcsók, s amit értük az ember kapott jó volt. Legjobban a cukorkák fogytak — Augusztia főhercegnő hármás arcképevel díszítve. (Ezt azért írom így, mert úgy láttam, hogy a rendezőség ezt a hármás arcképet nagyon fontosnak tartotta, legalább is az ujságban és falragaszokon különös nyomatekkafl hangsúlyozta.) Ezerdarabot eladtak csak nem egyórán belül, pedig ugyan csak kevés férfi volt oda fent, így persze kissé sok is jutott egynek-egynek. Hogy mi volt ennek a tagadhatatlanul fényes eredménynek az oka? Ezt, azt hiszem, annélkül, hogy ide írnm is kiínlálja mindenki.

Nem a cukorka, nem is a színes papír, ne tessék elfelejteni Augusztia főhercegnő hármás arcképevel hanem a mosoly a mélyet kínálta.

Maga a cukor nem vonzott senkit, a hármás arckép még kevésbé, hanem az a sok karcu, kedves mosolygó leány, aki árulta, aki hozta, aki — bocsánatot kérek tőlök érte, de ez az igazság — ránk erőszakolta, ha már szomorú arccal mutogattuk a minden zsebünkéből, sőt a kalapunk mellől is gnyosan kivigyorgó színes cukrokat s ki ne bocsánatana meg ilyen kiserőszakért, mikor elénk álltak, reánk néztek kedvesen, biztatva, mosolyogva mint valami színes illatos virágcsokor.

Ott fent lehetett látni, hogy milyen gyenge a nővel szemben a férfi. Jött egy szomorú pillanat akkor megfogadja, megesküszik, hogy most nyult utóljára a zsebébe, többet egy fillért sem. Azután eleje áll egy leány, reánéz, reá mosolyog hozzáhajol — s a férfi kéz, mint valami önmagában tehetetlen gép rész gyors egymásutánban benyul a zsebbe s új és újabb pénzek hullnak a cukros tányérba; fogadalom eskü, minden feledve, és minden kézmozdulásnál újra és újra megfogadja, megesküszik, hogy ez igazán az utolsó volt, aztán megint eleje áll valaki, csillogva, mosolyogva illatosan, s ő fizet újra fizet és nevetni is tud még mosolyog is hozzá. Ezek-e az édes mosolygó leányoké a főrdem — mennyi meleg ígéret s mennyi erő, hatalom van ezekben a pajkos nevető leányszemekben.

Övék az anyagi sikerben a főrdem. Ott voltak csaknem minden, akik számítanak, akik csinosak, kedvesek, mintha kissé tulsokan is lettek volna vagy csak mi voltunk olyan kevesen. Csak az tűnt fel, hogy az ipolysági leányegyesület amely ugy tudom szintén jótékonycélú leányegyesület — csak a vezetőség képviselte. A leány tagok nem tartották érdekesnek, hogy fel jöjjenek. Ők tudják mért én csak azért említem meg, mert eddig ugy tudtam és hittem, hogy ők is harcosai a jótékonyágnak s hogy lenne akkor mi sem lett volna természetesebb, mint hogy ott legyenek.

A férfiak — csunyan viselték magukat. Nagy részük nem mert fel menni, vagy nem akart? Alig hiszem. Bár voltak olyanok is, akik kissé haza beszélve ugyan, nagyokat szavaltak a szanatóriumok, más emberes intézmények ellen s a cukorka dé-

lutánon tüntetőleg sétálak mindenfelé — persze lehetőleg azért nem túlságosan közel a vármegyeházához, hogy külső látható férfias jelét is adják az ő erős egyéni meggyőződésüknek nem mert feljönni, igazuk nem volt, de okuk lehetett rá. Egy barna leány ezt a megjegyzést tette reájuk:

— „Az ilyen férfiaknak nemcsak bátorságuk nincs de következtelenek s kissé nevetségesek is. Azt hiszik valami nagy dolgot cselekesznek, valami férfias dolgot azzal, hogy többjük marad pár olyan fillérrel, amit mi hizelegve, mosolyogva veszünk el tőlük az enivalókért és apró édességekért, tehát egy kis élvezet egy kevés illúzió is jut nekik. De arra nem gondolnak, hogy másutt valaki más, az élet a legszebb aranyait milyen durván, milyen közönségesen veszi el tőlük, elveszi a hitükkel a bizalmukkal s mi marad keserűség s letaposott illúziók. Arra nem gondolnak, hogy ilyenkor milyen gyarlók, szánalomra méltók, milyen férfiatlanok. Ilyenkor lennének számítok, ilyenkor térnének ki, állnának fére, de persze ilyenkor igaz férfiaság, erős egyéniség kell. Az pedig, nincs ezekben legkevésbébbé. Istenem mennyi itt az erőtlenség a báb férfiféle. Igy mondta szóról-szóra. A nőknek pedig sohasincs igazuk, csak akkor, amikor a férfit szidják! Nagyon ismernek minket, hiszen ők tanítottak.

Hómó.

A hétről.

— május 24. —

CUKROS IPOLYSÁG.

A ki ott volt vasárnap, a megyeházán a Szanatórium egyesületnek nemes szívű hölgyei által nagy gonddal és izléssel rendezett cukorka vásárján, bár ne legyen feltétlen híve a lármás, jótékonyági akcióknak, mégis koncedálnia kell, hogy lehet szamaritánus cselekedetet végezni esendesen, izléssel és e mellett eredménnyel is. Szinte iskolai példája volt ennek a vasárnapi cukorka-délután.

Már az előkészítése is nagy körültekintésre vallott.

Egy pár hete csak, hogy Kovács S. Endréné drné a Szanatórium egyesület választmányának előterjesztette a központ kérését egy cukorka-nap rendezését illetőleg; mindjárt a gyűlésre elhozta kész tervét, hogy rendezzünk egy hangversenyes délutánt a megyeházán, ejszük módját, hogy a publikum ott megugozzon és ennek keretében árulják leányaink az Augusztai főhercegnő képével ellátott bonbonokat; miáltal elkerüljük a már megunt és kellemetlen szituációt, hogy hölgyeinknek az utcára kelljen kimenniök a jótékonyág szolgálatában.

Megkérte az elnököt a választmány hölgyeit, hogy ők maguk adják össze az enni és innivalókat, mert csak így volt lehetséges megfelelő anyagi eredményt elérni. Berkó Istvánné adott szendvicseket és rumot, Kovács S. Endréné teát és pogácsákat, Papp Abrisné 5 kiló cukrot, Marek Károlyné vaját, spirituszt, Lipsey Ervinné drné citromot és narancsot, özv. Sárpó Béláné rumot és teát, Kátser Sándorné 5 k. cukrot és zsemleket, Dabis Antalné édes és sós teasüteményt, Váradi Jakabné drné szendvicseket, Beőreöndy Irma egy tál édes teasüteményt, Jagasich Sándorné drné sonkát, Udvardy Józsa konyakot és kakaót, Heffter Richárdné teasüteményt, Hegyesi Rózsika citromot és narancsot, Himmler Sándorné drné vaját és szardiniát, Martinovich Istvánné sonkát, Fodor Vilmosné drné húsleléket, Schiller Irma teát, Vermes Józsefné rumot és pogácsát, Konkoly Thege Sándorné 50 üveg savanyúvizet, azonkívül Bartók Ernő két kg. teasüteményt ajándékozott. Urhölgyeinknek ez a nemes szívű valló készsége és a jó ügy iránt való lelkesedése tette azt, hogy a kitűnően sikerült délután egy bizonyos intim jelleget öltött.

Már a terem díszítésében is meglátszott ez. Kovács S. Endréné drné sok izléssel és találékonysággal végezte ezt, kitűnő munka-

társakat kapván Czompó Ede főjegyzőben és Csupor István főispáni titkárnál; díszítéshez a gazdasági egyet diszszöveget, Gálffy István főerdész lombokat, Torday Zsófi pálmákat, Váradiék, Sági Bénék, Halász Ferencék, Berkyék, Kovácsék kerti butorokat kölcsönöztek, Wágner, Gubics, Bueskó, Lengyel, Martsán, Polgár cégek pedig egyéb utenziliákat bocsájtottak szívesen rendelkezésre, a kiket egyenként és összesen nagy hála és köszönet illet. Laky Károlyné és Totovich Kálmán grammofonjaikat engedték át a rendezőségnek.

Külön hálát érez a rendezőség Marek Károly alispán iránt, a ki a megyeház termeit volt szíves átengedni.

Vasárnap délután 5 órakor kezdett a publikum gyülekezni. A zöld lombokkal izléssel feldíszített foerjében mindjárt kezdetét vette a vásár. Az ott levő sorsátorban megindult a kimérés és a sörhöz való árúsítása. Itt a háziasszonyi tisztet Vermes Józsefné, Himmler Sándorné drné, Dabis Antalné, Fodor Vilmosné drné és Kátser Sándorné látták el sok buzgósággal és szeretetreméltósággal. A sok szendvics, sonkás zsemlye, és egyéb harapni való hamar gazdáikra letek, a sürgő-forgó háziasszonyok alig tudták kielégíteni a sok vásárlót; mi sem mutatja jobban az ételek kitűnőségét és kelendőségét mint az, hogy két óra múltán még nagy felülfizetéssel sem lehetett kapni valami enivalót.

Benn a nagyteremben három csoportban folyt a vásár.

A terem felső sarkát foglalta el a tea sátor; ebben Marek Károlyné, Berkó Istvánné, Keller Ilka és özv. Forster Frigyesné intézték a vezetést. Már a sátor díszítésében is feltűnt a vezető urhölgyek egyszerűen szép izlése és nemes ügyessége.

Öt számváoron is forrt a tea és a hölgyek az uzsonna végéig nem pihenhettek egy percig sem. Teát, teasüteményt, egyéb édességeket, cukorsüteményt, narancsot kértek a sátorban és mindenkit kiszolgáltak a hölgyek esendben, pontosan és sok szeretetreméltósággal. A tea-sátor körül elhelyezett asztaloknál láttuk a környékből bejött érdeklődőket: Oberndorf grófokat, Ivánka Lászlókat, Szokolai Alajosokat, Kaztyékat és még nagyon sokakat helybeli uri családainkból, ott voltak nagyon sokan a társadalom minden rétegéből és kivétel nélkül jól érezték magukat az intim összejövetelen.

A másik sarkon a szelvényeket, fotográfákat és virágot árultak. A vezetés itten Heffter Richárdné, Schiller Irma, Udvardi Jozefin és Sárpó Györgyné kezeiben volt letéve. Schiller Irma, a leányiskola igazgatónője végezte az egész árúsítás számfeljéti részét; az ő kezén ment keresztül a befolyt pénz; — pontosan jegyzett minden vevőt és ámulva láttuk, hogy mennyire pontosan egyezett a pénz állomány az ő feljegyzéseivel; pedig az ilyen nagy kavargásban, a hol fölül-fizetések és egyebek történtek nem is lehet elképzelni pontos feljegyzéseket. Heffter Richárdné, a szanatórium pénztárosa kezelte a kasszát a nála már sokszor elismert rutinnal.

Csodálatosan sok nézője és vevője akadt a Bartos Henrik helybeli fényképész által készített csoport fényképeknek. Bartos ugyanis különösen dicséretre méltó odafigyeléssel felajánlotta, hogy a cukrot — elárúsító hölgyeket több csoportban lefotografálja és képes lap alakjában ingyen bocsájtja az egyesület rendelkezésére. A nagyon jól sikerült fényképeket 30 fillérrével árúsították hölgyeink és körülbelül 50 korona jutott ebből a jótékony célnak.

Különösen sok vevőt szereztek a Kovács Sebestény kisasszonyok (talán 50 drb.-ot eladtak). Draskóczy Edith, Hoffer Rózsika és Link Edith.

Torday Zsófia, virágüzlet tulajdonos ál-

dozatkészsége is egy jelentékeny összeget hozott, amennyiben ő egy nagy csokor margarétát ajándékozott az egyesületnek.

A margaréták Hoffer Rózsika, Kovács S. Mici és Wertheimer Juci buzgósága által keltek el.

A szelvények elárúsításánál, különösen a leányiskola tantestületének tagjai buzgólkodtak. Igazán bámulatos körültekintéssel tudták megtalálni a sokaságban ezeket, akik éppen ozsonnázni akartak és így szelvényekre szükség volt. Hegyessy R., alig vitt el esomó szelvényt a főpénztártól, már jött másikért amaz ellenértékével fölösen megrakodva ki valóságos pump-zseni, mert a bevételekben ő érte el a legnagyobb rekordot. Sirsich Elemérné dr.-né vonzó egyéniségével, Koffler Karola és Wales Elza szeretetreméltóságukkal nagyon sokat használtak a jótékony célnak. Szelvényeket árultak ezenfelül még Hoffer Mártonné, Kohn Márkné dr.-né és Tölgyessy Ferenéné.

A nagy terem közepén, esengő bongó lármában folyt a cukorka vásár. Egyetlen ember sem kerülte el az árusító szép leányok figyelmét, de egyetlen résztvevő se akarta kikerülni őket, annyi szeretetreméltósággal és bájos közetlenséggel végezték az önként magukra vállalt nemes missziójukat. Egy óra alatt elfogyott mind a 1000 bonbon.

Papp Abrisné, a már annyi érdemet és sok méltánylást szerzett alelnököt és Beőreöndy Irma, bámulatosan pedáns és esendben, de végtelen szeretettel dolgozó segítőtárs voltak a bájos leánysereg tábornokai, ők osztották ki a cukorkát és hozták a kedves leányok vásáruk eredményét. Olyan pontossággal, annyi szakavatottsággal, oly végtelen tapintattal végezték nehéz és fárasztó munkájukat, hogy egy vérbeli hadvezérnek is dicsére vallott volna. Az elárúsító leányok között Szabó Erzsike, Szluka Ilonka, Hiersch Adélka, Kovács S. Biri, Mici és Neszi, Koháry Erzsike, Polmüller Ilonka, Versegly Etelka, Matuska Jolánka, Mihál Viktoria, Novacek Margit, Jankovics Máriann, Gansel Irma, Dabis Margitka értek el nagyon szép anyagi eredményt, de nem kevesebb buzgósággal és a jó szív sugalta ambícióval álltak a jótékonyág szolgálatában: Berezeller Rózsika, Drahos Mariska, Draskóczy Margit, Eszényi Róza, Gál Mariska, Hoffer Rózsika, Jakab Juliska, Koháry Annuska, Csábik Biri és Ilonka, László Katica és Margit, Nemsitz Aranka és Margit, Schreiber Etelka és Mariska, Tomasek Mariska és Wertheimer Jucika.

A kis leányok nagyon sokan gyűjtöttek egyéni szeretetreméltóságukkal és a szanatórium egyesület vezetősége igazán nagy hálával és köszönettel van irányukban jótékonyaságukért.

Hiányos volna tudósításunk, ha pár szót nem szólnánk külön a rendezett cukorka-délután igazi lelkeről. Kovács S. Endréné dr.-néről a kitűl a szép terv és annak kivitele származik. A szervezés első kiindulása már az ő munkásságához fűződik, a rendezésnek egészen apró detálijait is magára vállalta, levelezett a vidékekkel, hangulatot és érdeklődést keltett itt és a környéken; hogy csak egy esetet említek még a gyűlésekre is ő maga bájos és mindig tetterkész leányai segítségével hívta össze a résztvevőket. Díszített és eladott; most a tea sátorban látjuk, a következő percben már a sör kimérésnél adott valami megszívlelendő tanácsot; az első percben az árusító kis leányokat buzdítja, a másodikban már valamelyik asztalnál a teázó társaság élvezi szeretetreméltó egyéniségét.

Micike leánya mintha követője volna édes anyjának. Árult ő mindent, cukrot, fényképet, szelvényt és virágot; még pénzt is árult; ugyanis e sorok szerény írója vett tőle egy most kibocsájtott új 2 koronás pénzdarabot. A kis Bandi pedig a reklám — szamarat dekorálta kedves nai-

vitással; ő volt a fődirigense is a reklámszamarat kísérő gyermekeknek. Meg a reklám figura Herceg József ötletességét és eredetiségét dícséri, ő tervezte és állította össze a nála már sokszor csodált csinnal és ügyességgel.

A fölülfizetőknek itt köszöni meg a vezetőség nemes szívűségüket. Felülfizettek özv. Peczolay Jánosné és Szabadhegyi Zoltánné 20 k. gróf Wilezek Mária és gr. Chormszky Igóné, Schreiber Aladár 10—10 k. Gálffy István 11 k. Somogyi Béla, Berczeller Lajos, özv. Winter Sándorné 5—5 k., özv. br. Nyáry Adolfné, Salkovszky Ferencné 4—4 k., Kohn Márk dr. 3 k., Kohn Márkné dr.-né 2-90, Hoffer Mártonné 2-30, Beőreöndy Irma, Martsán Béláné, Schmidl Manóné 2—2 k., Papp Ábris 1 k. Azonkívül még Róth Irmuska Barátiból elküldött egy posta taharékkönyvet amelybe zsenge gyermekkorában rakosgatta a megtakarított pénzeszkéket, a 10 esztendő óta felszaporodott betét 20—25 koronával gyarapította a jövedelmet, amit itt is megköszön az elnökség.

A megmaradt dolgokat, mint pl. citromot, rumot, teát, a helybeli szegény kórházi betegeknek juttatta a rendezőség, a szegénysorsu tüdőbetegeknek pedig több mint 500 korona jutott.

Hámos Aladár dr.

Tóth János jubileuma.

Szerény keretek között, de annál melegebben s igaz szeretettel ünnepelte meg e hó 22-én, az apátmaróti áll. isk. gondnoksága Tóth János, nyugalmazott jegyző s 48-as honvéd, szeretett elnökének, gondnoksági elnökségének 25 éves jubileumát.

Tóth János az a ritka férfi, aki háromszor ünnepelhetne volna 25 éves jubileumát, mert 25 évig mint tanító s 25 évig mint jegyző ritka buzgósággal működött s 1887. év óta mint gond. tag s elnök, mely tisztjének, 80 éves kora dacára, lelkiismeretesen tesz eleget.

A jubileumi ünnep rendkívüli diszközgyűlésen folyt le, melyet Gyúgyon az ünnepelt lakásán tartották meg. Az elnök nagyon meglepődött, a midőn három kocsi rohogott be szakadó esőben s azokból kiszállt: az apátmaróti gondnokság, teljes számban s meghatva hallgatta Bobál Samu gond. alelnök megnyitó beszédét, melybe esetelte a diszközgyűlés összehívásának az okát s annak tárgyát.

A gondnokság nevében szép beszéd kíséretében üdvözölte Bankó János áll. ig. tanító, melyből ki kell emelni a következőket.

Tóth János született 1833. évben, ifjúsága abba a korbba esik, midőn a magyar nemzet, szabadságának kivívásáért, fegyvert fogott. — 16 éves korában ott hagyja az iskola padjait s beáll honvéddé, mint ilyen, több véres csatában vett részt; de a szomorú emlékü fegyver letétel után bujdosva bár szerencsésen visszakerült szülő városába, hol később tanítónak képezte ki magát.

Innen került segédtanítónak Ipolyságra, majd rendes tanítónak Egegre, hol 25 évig buzgón teljesítette kötelességét s midőn a vármegye községi külön állásokat szervezett, az ünnepelt jegyzőnek lett megválasztva s ekkor végkép megvált a tanítói állásától. — Felsőszemeréd, Egeg, Gyúgy Apát, Egyházmarót s Szud községek jegyzője lett.

Ezen hivatalában legjobban jellemezte őt a nép ezzel: „szigorú, de igazságos s becsületes jegyző”, — mely tulajdonságai miatt a nép becsülte s szerette.

Ezen elfoglaltsága dacára örömet vett részt az apátmaróti áll. iskola ügyeinek a vezetésében s 1887-től szakadatlanul munkálkodott részben mint tag, részben mint elnök, az iskola fejlesztésén. — Örömet megjelent ünnepein s vizsgáin. Hazafias ünnepeken lelkes beszédekben hazaszere-

tetre tanította a fiatalságot s legnagyobb öröme volt ha a tanulók elénekelték neki a régi jó magyar nótákat s a Kossuth nóta nem egyszer könnyekig hatotta meg.

A beszéd végén átnyújtotta szép keretbe foglalt alkalmi emlék iratot, a következő szöveggel:

1887—1912.

Emléklül

Tekintetes Tóth János gond. elnök urnak az apátmaróti m. kir. állami el. iskola negyedszázados jubiléus gondnoksági tagjának.

Igen tisztelt gondnoksági

Elnök Úr!

Szeretett Urunk!

„Az ember akkor méltó Teremtőjéhez s önmagához, ha értelmének s nemes akarat erejének fejlesztésén szüntelenül munkálkodik. — A ki a lélek e két tehetségének izmosodását előmozdítja, a legnehezebb hivatások egyikét tölti be a földön.

Szeretett Elnök Urunk! negyedszázad óta működik már fáradhatatlanul a tudás temploma; épen a legnagyobb és legsúlyosabb alapkövének lehelyezése körül:

Fogadja ezért mélyen tisztelt Elnök urunk nagyrabecsülésünk ezen szerény, de annál igazabb és melegebb szívünkkel eredő jelét: imánk az ur Istenhez száll, áldja, erősítse kegyelmével s jutalma egykor végtelen nagy legyen a legnemesebb földi munkálkodásáért.”

Apátmarót, 1911. évi május hó 22-én.

A gondnokság nevében:

Bobál Samu gond. alelnök, Rehanek Ferenc gond. alelnök, Bankó János áll. ig. tanító, Szanda János gond. tag. (P. H.)

A gondnoksággal együtt kijött a tanuló két kiküldöttje is, akik közül Krájes György elszavolta Gárdonyi Géza „az öreg honvéd” című gyönyörű költeményét Lankó Erzsébet pedig gyermeki szívből fakadó beszéddel üdvözölte a jubiléust s átadta gyermekek virágkoszoruját.

Az ünnepelt könnyektől meghatott beszédben köszönte meg a nem várt s nem keresett, de neki jól eső ünnepelést s elismerést.

Az ünnep lefolyásához méltó volt Rehanek Ferenc befejező beszéde, melyben a mai nap jelentőségét jellemezte, nemesak az ünnepeltre, de a megjelentekre nézve is.

Diszközgyűlés után az ünnepelt neje titokban gondoskodott, hogy a gondnoksági tagok jó vacsora mellett késő órákig együtt maradjanak s elbeszéljenek a régi jó időkről.

Bobál Samu.

Konfirmációs istentisztelet. Dedinszky Aladár evangélikus lelkész e hó 25-én d. e. 10 órakor az ipolysági evang. templomban konfirmációval egybekötött istentiszteletet tart.

A főispán hivatalvizsgálaton. Wilczek Frigyes gróf dr. vármegyénk főispánja e hó 22-én a vámosmiko ai főszozolgabíró hivatal, e hó 23-án pedig a vármegye árvaszékének ügymenetét vizsgálta meg.

Királyi kitüntetés. A király Plachy Bertalan kir. tanácsosnak Pozsony vármegye tanfelügyelőjének nyugdíjazása alkalmából sok évi buzgó működése elismerésül a III. oszt. vaskoronarendet adományozta. Plachy Bertalan honti származású, atyja Plachy Lajos a hajdani Korpona város egykori főispánja volt, s testvérbátyja Plachy Gyula volt korponai polgármester, ipolyszakálói földbirtokosnak. Volt országgyűlési képviselő azután pedig vármegyénknek ideális lelkesítő, erős, kulturális érzékű tanfelügyelője, s innét szólította a kultuskormány Pozsony vármegye tanügyének élére.

Megürült plébániák. Tihanyi Endre ipolynyéki esperesplébánost a főgyházmegyei hatóság nyugdíjazta, s a plébánia vezetésével Naszvetter Ferenc káplánt bízta meg. Prokop Ferenc hontbessenyői helyet-

tes plébánost Nagyölvédre káplánnak küldték, s helyébe Avar István nagykereskenyi káplán került.

Az igazságügyi minisztériumból. Az igazságügyi m. kir. miniszter Rötze Ferenc dr. miniszteri titkári címmel és jelleggel felruházott miniszteri segédtitkárt Haydin Károly ipolynyéki földbirtokos vejét miniszteri titkárrá nevezte ki.

A hontnémeti—selmeci vasút. A hontnémeti-selmecbányai vasút közigazgatási bejárását e hó 14-én tartották meg. Az érdekeltek Selmecen a városháza tanácstermében gyülekeztek össze, hol a kereskedelemügyi minisztérium kiküldöttjei, Olgyay miniszteri titkár és Szikszay főmérnök, délelőtt 9 órakor kezdték meg a tanácskozást. Képviselve volt Hontvármegye, a korponai vasút érdekeltsége, Németi, Berencsfalu, Kormosó és Szentantal községek, továbbá a Kőburg-uralom, a m. kir. bányagazgatóság, a m. kir. kohóhivatal, a m. kir. dohányjövődék igazgatósága, Selmec- és Bélabánya város stb. A tárgyalás simán folyt le, csupán a selmecbányai állomás helyénél volt kifogás. A bányagazgatóság és a kohóhivatal képviselői kifogásolták, hogy a selmeci állomás a kohó mellett legyen. Sobó Jenő főbányatanácsos kimutatta, hogy az állomást könnyen fel lehetne hozni a Ferenc-akna mellé, ami a városi közönség javára 1400 m. különbséget jelent. A kifogásokat jegyzőkönyvbe vették s délután a helyszíni szemlét megtartották. A bejárásnál felvett jegyzőkönyv most a kereskedelemügyi minisztériumhoz kerül, honnan felhívják majd a vállalkozót, hogy új tervet készítsen. Ezt a tervet a minisztérium felül fogja vizsgálni s meg fogja állapítani, vajjon az állomás a Ferenc-aknára felhozható-e, vagy sem, továbbá, hogy a felhozatal mennyibe kerül. Ezek után az érdekeltséget hívja fel, hogy a többleti költséget megadja-e, vagy sem. Ha mindez megtörténik, a vállalkozó elkészíti a végleges költségvetést s kéri az engedélyezési tárgyalást kitűzését. Csakis ennek a megadása után kezdődhetik meg a vasút építése. A kifogások miatt a vasút építésének ügye elodázódik ugyan, de, ha más akadályok nem jönnek közbe, az építés már ez év őszén megkezdhető.

Halálozás. Fuvagó Samu, az Első Magyar Általános Biztosítási társaság titkára a Ferenc József rend lovagja e hó 17-én 52 éves korában Léván meghalt, a Lévai Nőegylet sohasem pótolható titkárait, a Stefánia Árvaház árvái szerető atyjukat Léva város polgárai önzetlen, buzgó, a közügyekben fáradhatatlanul küzdő polgár ársukat gyászolják benne. Farkó Samu végtelenül rokonszenves egyéniségét vármegyénkben is széles körben ismerték, és korai halála itt is részvétet keltett.

Tűzoltóink házi ünnepe. Wilczek Frigyes gróf dr. vármegyénk főispánja a király felhatalmazásával a belügyminiszter által Cserven János tűzoltóparancsnok 25 évi tűzoltói működésének jutalmául adományozott díszéremet június 6-án délelőtt ünnepélyesen fogja Cserven Jánosnak átadni. Az ipolysági tűzoltóegylet nagyszabású háziünnepet rendez, melynek sorrendje a következő:

8—9 ig gyülekezés és a vidéki bajtársak fogadtatása. 9—11-ig Értekezlet a tűzoltó szertárban a vármegyei tűzoltó szövetség megalakítása tárgyában. 11. órakor testületileg felvonulás a városház előtti kerthelyiségbe. Fél 12 órakor. az ünnepélynek gróf. Wilczek Frigyes főispán által leendő megnyitása és a dísz érem átadása. 12 órakor. A magyar országos tűzoltó szövetség szolgálati érmeinek kiosztása. Fél 1 órakor. testületileg levonulás Bucskó István kerthelyiségébe, hol Cserven János tiszteletére bankett lesz. I. teríték 2 kor. 40 fillér. Bankett után reggelig tánc, melynek tiszta jövedelmét a tűzoltóegylet hiányos felszerelésének beszerzésére fordítják. Beléptidij személyenként 1 korona.

Hivatal vizsgálat. Lampel Vilmos miniszteri osztálytanácsos, az ipolysági m. kir. pénzügyigazgatóság ügyvitelét 8 napon keresztül megvizsgálta és a tapasztaltak felett elismerésnek adott kifejezést.

— **Képviselőtestületi közgyűlés.** Ipolyság képviselőtestülete e hó 28-án délután 3 órákor rendes havi közgyűlését tartja meg, melyen folyó ügyek kerülnek tárgyalás alá.

— **Uj órarend a pénzügyigazgatóságnál.** A kir-pénzügyigazgatóság közhire teszi, hogy az ipolysági m. kir. pénzügyigazgatóságnál a hivatalos órákat folyó évi június hó 1-napjától egy huzamban délelőtt reggel 7. órától délután 1. óráig állapította meg.

— **Madarak és fák napja.** E hó 15-én a bűjtantestület a „Madarak és fák” napját jól sikerült majális keretében megtartotta. Szerepeltek: Greshó János Rusznák Illés és Till János tanítók.

— Az ipolysági izr. iskola tantestülete e hó 28-án vasárnap, a régi majálistéren madarak és fák napjával kapcsolatosan gyermekmajálist rendez. Vendégeket szívesen lát a testület.

— **Zálogház Ipolyságon.** A kereskedelemügyi miniszter a törvényhatóság felterjesztésére Weinberger Mór ipolysági lakosnak kézi zálogüzlet felállítására engedelmet adott. A kamatlábat az értékpapírokra adandó kölcsönök után 8 százalékban, az arany és ezüst neműek, valamint az ékszerfelékre adandó kölcsönök után 12 százalékban, az egyéb ingóságokra adandó kölcsönök után 18 százalékban állapította meg. A fenti kölcsönökben az összes becslési, kezelési, biztosítási, őrzési gondozási stb. díjak és illetékek az állami bélyegdíjjal és a kölcsön kamatával együtt befoglaltatnak, mi-ért is annál többet a feltől bármilyen címen beszédni vagy elfogadni tilos. — Lesz tehát már zálogházunk is, s immár rohamosan haladunk a városok kulturája felé.

— **Halászi társulati közgyűlés.** A Szob-Kövári ipolyi halászi társulat e hó 28-án délelőtt 10 órákor Ipolyságon a megyeház kistermében Bolgár János társulati elnök elnöklése mellett rendes évi közgyűlést tartja, melynek tárgysora: 1. A társulati évi jelentés tárgyalása. 2. A lefolyt évi számadás és a következő évi előirányzat megvizsgálása. 3. A tagok évi járulékaik meghatározása. 4. Esetleges indítványok.

— **Eljegyzés.** Schearcz Géza fabizományos Budapestről eljegyezte özv. Vig Miksánét Ipolyságon.

— **Öngyilkosság.** Kölygésy István pince mester Garamsallón t. hó 22-én a reggeli órákban fejbe lőtte magát és nyomban meghalt. A szerencsétlen ember 44 éves volt.

— **A posta és táviró köréből.** A m. kir. posta és táviróigazgatóság Kristóf Mária posta távirókiadót az ipolysági m. kir. posta és táviróhivatalhoz helyezte át.

— **A szarkák pusztítása.** A „Hontvármegyei Állat (és madar) védő Egyesület” legutóbb tartott közgyűlésében elhatározta a felette káros szarkák pusztítását Vármegyénk alispánja az egyesület felkérése folytán a vármegye összes községeiben kihirdette hogy egy szarka fejért 15 f. egy szarka tojásért pedig 02 fillért fizet a bemutatónak Árvai József az egyesület pénztárosa.

— **Térzene.** Tisztelettel tudomására hozzuk a n. é. Közönségnek, hogy szives közöshajlásra - folyó hó 28-ikától kezdődőleg minden kedden és pénteken délután 6-8 óráig térzenét adunk a sétatér pavillonjában. Tisztelettel, Horváth Rudi cigány-primás.

NESTLÉ
GYERMEKLESTJE
csecsemők lábbadozók
gyomor-bajosok részére
A LEGJOBB ALPESI TEJET TARTALMAZZA
Egy doboz ára 1 kor. 80 fill. kapható minden gyógyszerárban
és drogeriában, ugyanott ismertető iratok ingyen.

*Csak azoknak a
cigaretta-szűrnéknek
a kik egészségükre való tekintetből
nem sajnálnak naponta 1-2 fillért
többet kiadni:*

Subspecialité
120 lap 20 fillér
70 " 12 "
Adósz. (100) kivétel 70 "

*Orvosi tanácsra a hüvelyek
és lapocskák bronz- és szinnyomás
valamint asinadékj. gyógykezelését
Ambrózióval, vanmak, és minden
lapocskában és hüvelyben benne
van vizsgálatára. Négyes
és a győző utat.*

Kapható minden jobb tőzsdében.

A divat.

— A Divat Ujság-ból. —

Májusban, mely emberemlékezet óta lantpengetésre birta a dalmokokat, megújódik a természet és virágpompában diszeleg erdőmező. Ne csodáljuk hát, ha a természetnek mind e pompája közepett pompázni kíván a nő is, annál is inkább, mert a nyár meghozza neki a sok könnyű szövetet, csipkét, szalagot és virágot és még sok-sok más apróságot, a melyekből tündérűjjak az öltözékeknek valóságos csodáit tudják elővarázsolni.

Ámde mi most nem akarunk a lenge, finom szövetekkel foglalkozni, sem a harmónikus színekkel, melyeket a tavaszi divat teremt meg. Nem részletezzük az artisztikus öltözék kellékeit: a kisebb-nagyobb gallért, fisüt, pántot, bolerot stb., melyek olyan összhangzatosan teszik széppé az egészet és módot adnak az egyéni izlés kifejtésére. Inkább egy kis szemléltetéssel akarunk szolgálni a kabátos ruhát illetőleg, mely a tavaszi öltözékek mellett talán egyhangunak tulságosan józannak tetszik, a mely pedig az igazán jó izlésű nő szemében, a kinek az anyagi viszonyai az öltözködésben némi korlátozást kívánnak, mindig a legfontosabb kelléke a ruhakészletének.

A kabátos ruha a mult idényhez képest nagyon csekély változást mutat. Most is szigoruan egyszerű és mindenek fölött cél szerű. Legfőbb a szoknya lett valamicskével bővebb és némely modellen még redőzött tunika is van. A kabát hossza alig változott. Egyszerűen gombolódik és sok modellen a gombolás csak a derékvonal alatt kezdődik.

A gallér és hajtóka változataival alig tudunk beszámolni. Többnyire igen nagy és kétféle szövetből való: az egyikből készül a gallér, a másikkól a hajtóka. Ha a gallér és hajtóka egyazon szövetből készül, akkor legalább a szegélyezést csinálják idegen anyagból. Az egyszerűbb öltözékek az ujjasima, a diszesebb ruhán háromnegyed hosszú és nagy gombolt vagy csipkekézelővel van ellátva. A zseb teljesen eltűnt a kabátból és csak akkor készül, ha mintegy az összhang kiegészítéséül szolgál. Akkor vagy egy kis paszomány, vagy himzés-disszel látják el, mellyel nagyon tetszetős hatást lehet elérni.

Ujdonság a kis csipkegallér, melyet a szövetgallérra aplikálnak, a mult idény himzett miniongallérja helyett. Leginkább csetneki csipkét választanak e célra. Ezeket a kis gallérokat szélesebb csipkeszéllel lehet elkészíteni, miután mindenképp a sálformát akarják kifejezni, melynek nincs különösebb szabásra szüksége, hanem inkább a kivágás formájához simul.

A Szórakoztatóba cikket irt S. Bokor Malvin a gyermeknapról; két létesítendő szociális intézményt Kammerer Ernőné ismertet, Deák Gyuláné Beethovenról irt cikket, fordított novellája Henrique de Vasconcellosnak van. A kézimunka rovatba Gorzaletzky Ilona ismertet három szép kézimunkát kozmetikáról Antal Gézáné ir; hosszabb cikkben szó van a sebnék otthon való kezeléséről, mindezt pedig kiegészítik az állandó rovatok, melyek nélkülözhetetlen házi tanácsadóvá teszik a Divat ujságot. A mai számhoz különben még színes kézimunkakép is van mellékelve.

A Divat Ujság minden hónapban kétszer jelenik meg. Előfizetési ára nagyon olcsó; negyedévre postán való szétküldéssel, két korona husz fillér. Előfizetni legcélszerűbben a kiadóhivatalba intézett postautalványon lehet. A Divat Ujság kiadóhivatala Budapesten, VIII. Rökk Szilárd-utca 4. számú házban van.

Meghivo.

A „Szob-Kövári ipolyi halászi Társulat” 1912. évi május hó 28-án (huszonnyolcadikán :) délelőtt 10 órákor Ipolyságon a megyeház kistermében.

rendes évi közgyűlését

tartja, melyre a tagok az alapszabályok 11. §-a értelmében meghivatnak.

TÁRGY:

1. A társulati évi jelentés tárgyalása.
 2. A lefolyt évi számadás és a következő évi előirányzat megvizsgálása.
 3. A tagok évi járulékaik meghatározása.
 4. Esetleges indítványok.
- Kelt Ipolyság, 1912. évi május hó 2-án.

Gálffy István
alelnök, igazgató

Bolgár János
társulati elnök.

275 1912. vhtó. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhire teszi, hogy az ipolysági kir. járásbírósnak 1911. évi V. 740 sz. végzése következtében Thuránszky Zoltán ügyvéd által képviselt Remó Mária és tsa javára 774 k. s jár. erejeig 1911. évi december hó 18-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1510 koronara becsült következő ingóságok u. m. esőplőg-p, kocsik mehek pálinkafőzőüst nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. járásbírósnak 1912. évi V. 168. számú végzése folytán 774 k tőkekövetelés ennek 1899. évi február hó 26. napjától járó 5 százalék kamata, erejeig Nagyesalomján leendő megtartására 1912. évi június hó 8-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek, szükség esetén becsiron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendelhetik.

Kelt Ipolyságon, 1912. évi május hó 23. napján.

Németh Emil
kir. bir. végrehajtó.

Csépléshez, gőzkeszántáshoz, téli fűtéshez
kiválóan alkalmas

Tatai briketteket és tatai darabos szenet

jutányos árban szállít a

Magyar Általános Kőszénbánya R. T.

Budapest, V., Zoltán-utca 2-4.

B U T O R O K

Háló, ebédlő, u. azobák, szalónok, teljes szálloda, kávéház, vendéglő és káptéberendezések, vas- és rézbutorok, szőnyegek függönyök, csillárok és zongorák szállítanak bárhova

készpénzért, vagy rendkívül előnyös fizetési feltételekkel.

Diszes nagy butoralbum 1 korona
Teljes berendezésnél utazó mintákkal díjmentesen küldetik bárhova.

Modern Lakberendezési Vállalat

Budapest, IV., Gerlőcy-utca 7. szám

(Központi városháza melletti.)

3) - 5

2346. 1912. P. szám.

Hirdetmény.

Az ipolysági kir. törvényszék közhire teszi, hogy Wolfner S. budapesti kisajátító cégnek- Bernece község határában létesített erdei iparvasútjára vonatkozó kisajátítási ügyben, a kártalanítási eljárás megkezdésére határnapul 1912. évi június 20. (huszadik) napjának délelőtti 9 óráját Bernece községi bíró házához kitűzte.

Az ismeretlenek és távollévők részére ügygondnokul Dr. Keviczky Dániel ipolysági ügyvédet rendelte ki.

A kitűzött határnapra kisajátítot, a kisajátítást szenvedett tulajdonosokat, az összes teleknyvi érdekelteket, ügygondnokot, a törvényes következmények terhe alatt azzal a hozzáadással idézi meg, hogy elmaradásuk a kártalanítás fölött hozandó érdemleges határozatot nem gátolja és hogy az egyévi külön értesítés elmaradása avagy a tárgyalásról elmaradás miatt igazolásnak helye nincs.

Kir. törvényszék.

Ipolyságon, 1912. évi május hó 17-én.

Martinovics István sk. elnök. Fekete Imre sk. előadó.

„A kiadmány hitelül.”

Frimly kiadó.

206 1912. végreh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbírósnak 1912. évi V. 84. sz. végzése következtében Altörjay Sándor ügyvéd által képviselt Dankó Ferenc javára 700 kor. s jár. erejéig 1912. évi február hó 21-én fogantatosított biztosítási végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1500 koronára becsült következő ingóságok u. m. ökrök nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. bíróság 1912. évi V. 842. számú végzése folytán összesen 74 kor. 99 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig Házasnányén leendő megtartására 1912. évi május hó 31-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatauk meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. c. évi 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek

szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §-ai értelmében ezek javára is elrendel- tetik.

Kelt Ipolyságon, 1912. évi május hó 15. napján.

Nemeth Emil kir. bir. végrehajtó

— Eladó —

Ipolyságon az iskola-utca

302. számú

ház kerttel.

Bővebbet

a tulajdonosnál.

1-3



Kollarit-börlemezt

kauesuk-kompozícióval bevont fedéllemezt.

Kollarit-börlemezt

mezőgazdasági és gyári épületekre a legalkalmasabb.

Kollarit-börlemezt

vizhatlan, a legnagyobb viharok ellentáll.

Kollarit-börlemezt

nem kell mázolni és így fentartási költséget nem igényel

Kapható:

Breiner Sándor fakereskedőnél Ipolyság.

8-13



Nem lesz több nedves lakás! Nem lesz több nedves pince!
mert a „BIBER“ abszolút vízhatlan szigetelő, lehetővé teszi mindennemű nedves és vizállásos helyiségek tökéletes szárazzá tételét.

„BIBER“-rel bármely kőműves végezhet szakszerű szigetelést.

„BIBER“ megoldja a beton és vasbeton vízhatlanítási kérdését is.

Prospektust, használati utasítást és minden egyéb felvilágosítást készséggel ad:

A „BIBER-MŰVEK“ egyedélárusítója
Breiner Sándor

fakereskedő IPOLYSÁG.

1-12

Erőtakarmány „DERBY MELASSE“

kapható nagy és kis mennyiségben, lovak, szarvas-
:: marhák, tehenek és sertések számára ::
Szabados Oszkár és Károlynál Ipolyságon
Ugyanott köszén kicsinyben és nagyban kapható.

Szuperfosiát

thomassalak chilisalétrom
- és kálisót jutányosan -
ajánl és állandóan rak-
táron tart
Berczeller Márton
Ipolyság.

GRAND HOTEL SAN-REMO

NAGY SZÁLLODA
Budapest, Dohány-utca 40.
Nyár-u. sarok.

Minden pályaudvarról villamos megálló
a Rakóczi-ut és Nyár-utca sarkán, ::
100 teljes komforttal és kényelemmel berendezett
szoba. Lift. Légfűtés. Minden szobában villanyos
ébresztő óra. Fürdő

Szuterén éttermek Putzer György
vezetése alatt, ismert couvert-rend-
szere szerint Ebéd 6 fogás K 2,50,
Vacsora 5 fogás K 2,50

Szolid családi szálloda.
A vidékiek találkozó helye.
Igazgató: Sárkány József Tulajdonos: Récsy Gusztáv

Egy jó házból való **FIU**
nyomdász tanulónak
azonnal felvétetik a Nemann
:: nyomdában, Ipolyságon ::

A mesterdálnok...

Cipőm szép és tökéletes
Benne járni élvezetes,
Mert ha cipőt szegzek, varrok,
Rajt' van



kaucsuk sarok.

HA „FORHIN“-nal permetez,



I-SZÖR
kevesebb
a gond,
II-SZÖR
kevesebb
a munka,
III-SZÖR
kevesebb
a munkabér!

mert a „FORHIN“ a
:: sokszorta megjavított ::
BORDÓI KEVERÉK
kész állapotban!
Nagyon erősen tapad a ned-
ves levélre is!
Bármily harmatnál perme-
tezhets vele. Semmi üledéke
nincs! Számtalan elismerő
nyilatkozat! Kérjen ingyen
és bérmentve leírást a
FORHIN-gyártól Bpest.
VI, Váci-ut 93.

Gvártnak az eddig dr. Aschenbrandt szabadalmát képezett Rézkenpert és Bordóiport.

ŐSZI TRÁGYÁZÁS!

Óvakodjunk a
hamisításoktól!

Óvakodjunk a
hamisításoktól!

Valódi **Stern** **Marka** védjegyű.

Thomassalak a legjobb és legolcsóbb
foszforsavas műtrágya

Csak akkor
valódi, ha
ilyen
zsákban



van és ere-
deti ólom
zár van
rajta!

Hamisítás-
tól szigo-
ruan óva-
kodjunk!

Minden
zsák tar-
talmajel-
zéssel van
ellátva!

Kalmár Vilmos a Thomasphosphatfab-
riken BERLIN, vezér-
képviselője Budapest, VI, Andrássy-ut 49. Kü-
lönösen a jelenlegi rendkívüli olcsó árakra figye-
lmezetté a vásárlókat!

Értesítés!

Van szerencsém a tisztelt
hölgy közönségének szives
tudomására adni, hogy

fehérnemű varrást

el fogadok, melyet a mai kor
igényeinek megfelelően a leg-
jobb kivitelben készítek, bisz-
tosítom a tisztelt hölgy kö-
zönséget hogy a legnagyobb
megelégedéssel lesznek ki-
szolgálva.

Tisztelettel

Sztrémy Lajosné

3-4

Deák utca 107 sz.

„UNIO“ Kereskedelmi GALGÓCZ. Részvénytársaság Telefon: 67.

Elfogad betéteket nettó 5% kamatozás mellett.

Tőzsdei megbízásokat a budapesti és külföldi tőzsdékre; lebonyolít
a bankszakmába vágó minden ügyletet.

Elad és vesz: Takarmánycikket, gabonaműveket, vetőmagvakat,
finomított és nyers szeszt, műtrágyát, kőszentet, kereskedelmi növénye-
ket. — Értékpapírokat, szelvényeket és külföldi pénznemeket.

Hitelt nyújt folyószámlában értékpapírokra, árukra és egyéb fedezet
mellett. — Mezőgazdasági gépeket elad. — Biztosítási ajánla-
tokat elfogad élet, halál, tűz, jég, betörés és üvegbiztosításokra.

Kereskedelmi és ipari vállalatokat támogat, részt vesz parcellázási
műveletek keresztulvitelében.

Automobil közlekedési vállalat; állandó járatok Pöstyén, Trencsén-
Teplicz fürdőknben 1912. május 1-től.

Luxus autók bérelhetők 1912. május 1-től órákra és napokra
legolcsóbb díjszámítás mellett.